

شیواز ناسیی و یژهی گۆرانی: تایبه تمه ندییه سه ره کییه کان

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۴/۹/۱۵ تاریخ پذیرش نهایی: ۱۳۹۵/۱/۲۹

بهختیار سه جادی^۱

مامۆستای بهشی زمان و ئه دهیی ئینگلیسی و تو یژه ری نیوه کات له تو یژه ینگه ی کوردستان ناسی، زانستگای کوردستان

کورتته

ئهم وتاره دهیو ی تایبه تمه ندییه سه ره کییه کان شیعی گۆرانی له رووی فۆرم و ناوه رۆکوه بهر هه لسه نگاندن و پاشان هه ول دهادت مۆرکه بهر چاوه کانی و یژه ی گۆرانی له رووی شیواز ناسیی ئه ده بییه وه دیاری بکات. ئهم خو یئنده وه یه سه ره تا بهم پرسه وه ده ست پێ ده کات که ئه و بهر هه مانه کامهن که له م لیکۆلیته وه یه دا ده خرینه بهر تیشکی شی کردنه وه و پاشان له م پرسیاره ده کۆلیته وه که کۆی بهر هه مه کانی و یژه ی گۆرانی له رووی زاراوه ناسیی ئه ده بییه وه ده خرینه چ خانه یه که وه؛ به واتایه کی تر، له زاراوه کانی «قوتابخانه»، «ریباز»، «ئوسلوب»، یان «نه ریتی ئه ده بی»، به کاره یێانی کام یه ک ده توانی له رووی شیواز ناسیی وه پر به پیستی کۆی هاوچه شنی بهر هه مه کانی ئهم سامانه ئه ده بییه بی. پاشان، تایبه تمه ندییه شیواز ناسانه کانی و یژه ی گۆرانی به سه ر نجدان بهم لایه نانه ی خواره وه شی ده کرینه وه: کیش، زمانی شیعی و هه لبژاردنی وشه، قالبی ئه ده بی، سه روا، ئیماژ و ئولگوه ده نگیه کان، دوانه ی روخسار / ناوه رۆک، یه کیتی ئه نداموار، دوانه ی عه قل / هه ست و بهر ده نگ. له کۆتاییشدا، هه ول دهری جیاوازییه شیوه یی و ناوه رۆکییه کانی و یژه ی گۆرانی له گه ل و یژه ی کلاسیکی کرمانجی ناوه راست بخرته بهر ده ست و له م ریگه یه وه بهراورد کارییه کی شیواز ناسانه له نیوان ئهم دوو نه ریته ئه ده بییه دا ئاراسته بکری.

وشه گه لی سه ره کی: شیواز ناسی، ریباز، کیش، سه روا، ئولگوه ده نگیه کان، دوانه ی روخسار / ناوه رۆک، یه کیتی ئه نداموار.

١- پيشه كى

ته گهرچى سهره تا كانى دهر كه وتنى ويژه ي گوراني به شيوه ي نووسراو و هه مه گير بؤ سده ي چوارهم و پينجه مى كوچى ده گهر پته وه و گوراني وه كوو زمانى پيوهرى ثانيى يارسان ره چاو ده كرا، به لام همه پاش سده ي نوهم و دهه مى كوچى بوو كه ويژه ي گوراني له سهر ده ستى شاعيرانى گه وره ي گوراني نووسدا گه شه يه كى بهر چاوى به خووه بينى. له دوو سده ي كوتايى سهرده مى دريڅ خايه نى ده سولاتى ئه رده لانه كاندا، واته له ناوه راستى سده ي يازدهه مه وه تاكوو ناوه راستى سده ي سيزدهه مى هه تاوى، كه ناوه ندى هم ده سولاته به تايبه تى له شارى سنه و ده ورو به ريدا گردو كو كرابووه، نهر يتيكى ئه ده بى قورس و قايم سهرى هه لدا و پاشان به خيراىى رووى له گه شه و پهره سندن كرد. گهرچى تا پيش سده ي يازدهه م چاومان به گه له ك بهر هه مى ئه ده بى ناوازه ده كه وئى كه له ناوچه كانى ژير ده سولاتى هم ميرنشينه دا هاتوونه ته بهر هه م، به لام همه له ناوه راستى سده ي يازدهه مى كوچى هه تاوييه وه بهم لاوه بوو كه، له لايه كه وه، نهر يتيكى ئه ده بى دامه زراو، له لايه كى تر يشه وه، زاراه ي گوراني (واته، هه ورامى) بوو به زمانى ئه ده بى گشتگيرى ئه و ناوچانه. بابته تى سهره كى هم وتاره ي به رده ست برتسيه له ليكولينه وه له و نهر يته ئه ده بييه ي به ويژه ي گوراني ناسراوه و له ناوه راستى سده ي يازدهه مه وه تا كوتايى سده ي سيزدهه مى كوچى هه تاوى له ناوچه كانى ژير ده سولاتى ئه رده لانه كاندا هاتوونه ته بهر هه م چ له بارى شيواز ناسانه وه و چ به سهر نجدان به فؤرم و ناوه رو كى ئه و بهر هه مانه.

٢- پيشينه ي ليكولينه وه

چهنه ليكولينه وه يه كى به پيز له سهر تايبه تمه ندييه كانى ويژه ي گوراني له م سالانه ي دواييدا به ئه نجام گه يشتون. هه لبه ت زؤربه ي هه ره زؤرى هم ئه ليكولينه وانه زياتر تيشكيان خستو ته سهر رافه كارىى ئه و بهر هه مانه و مانا كرده وه ي دپره شيعرييه كان و ياخود گرنگيدان به ناوه رو كى بهر هه مه ئه ده بييه كانى هم سهرده مه. يه كيك له نمونه سهره تاييه كان كه تييدا نامازه بؤ شاعيرانى سهر بهم نهر يته ئه ده بييه كراوه ته نجومه نى ئه ديبان نووسراوه ي همين فهيزى به گه كه چهنه نمونه شيعريكى

مهولهوی و کورتهیه ک له ژیاننامه کهی هیناوه ته وه.^۱ پاشان له میژووی ئه ده بی کوردی دا نووسینی عه لانه دین سه جادی باسی چوار شاعیری گه وره ی ئه ده لان کراوه که ئه مانه ن: بیسارانی، مهولهوی، سالمی سنه، و مه جدی.^۲ ههروه هاش سه جادی له ده قه کانی ئه ده بی کوردی دا شیعری مهولهوی وه کوو به کئی له چه شنه تاییه ته کانی ده قه ئه ده بییه کوردیییه کان به نمونه ده هینیتیه وه.^۳

له سه ره تای بیسته کانی سه ده ی رابردوو به م لاوه و له رۆژنامه کانی کوردستانی عیراقد چهن دین ئاماژه و لیکۆلینه وه ده رباره ی ئه و شیعرا نه کراوه که به زاراه ی گۆرانی هۆنراونه ته وه و لیره دا کار و چالاکی و نووسینه کانی پیره میرد له دوو رۆژنامه ی ژین و ژیاندا وه کوو به که م خویندنه وه کان له م به ره مانه دینه ئه ژمار. له سه ره تای شه سه ته کان به م لاوه په یتا په یتا دیوانی شیعری شاعیره هه لکه وتوو ه کانی سه رده می ئه رده لان هاتنه چاپ کردن؛ پاشان، هه ر له م قۆناغه دا له چه ندین نامه ی ماستیر و دوکتۆرای زمان و ئه ده بی کوردیدا ئاور له م به ره مانه دراوه ته وه و توێژه ران هه ولیان داوه ئه و به ره مانه بخویننه وه. به کئی له م لیکۆلینه وانه نامه ی دوکتۆرای عیزه دین مسته فاره سووله به ناوی ریالیزم له ئه ده بی کوردیدا که گه رچی بابه تی سه ره کی له م کتیبه دا ئه ده بی ریالیستی کوردیییه، به لام ئه ده بی رۆماتیکی کوردیش خراوه ته به ره هه لسه نگاندن و لیره شدا باس له مه ولهوی و کاریگه ری ئه و «قوتا بخانه» به له سه ره سه ره هه لدانی شیعری نویی کوردی کراوه. ۴ ههروه هاش، پرۆفیسۆر مارف خه زنه دار له به رگی دووم و سییه می میژووی ئه ده بی کوردیدا باسی گه لیک شاعیری سه ره به م نه ریتیه ی کردوو ه. ۵ به کینکی تر له م به ره مانه

۱- ئەمین فەیزی بەگ، ئەنجومەنی ئەدیباڵی کورد، ئەسته نبۆل: چاپی ترجمان حقیقت، ۱۹۲۰. چاپی دووباره له به غداد: چاپخانه ی کۆری زانیاری عیراق، ۱۹۸۳، ل ۳۲-۲.

۲- عه لانه دین سه جادی، میژووی ئه ده بی کوردی، چاپی دووم، به غداد: چاپخانه ی مه عاریف، ۱۹۷۱، ل. ۲۱۳-۲۰۵، ۳۰۶-۲۷۶، ۴۰۸-۳۹۸ و ۴۲۰-۴۰۹.

۳- عه لانه دین سه جادی، ده قه کانی ئه ده بی کوردی، به غداد: چاپخانه ی کۆری زانیاری کورد، ۱۹۷۸، ل. ۸۹-۱۰۴.

۴- عزالدین مصطفی رسول، الواقعیة فی الادب الکردي، بیروت: ۱۹۶۶.

۵- مارف خه زنه دار، میژووی ئه ده بی کوردی، به رگی دووم، چاپی دووم، هه ولیر: ئاراس، ۲۰۱۰، به شی دووم تا هه شته م؛ مارف، خه زنه دار، میژووی ئه ده بی کوردی، به رگی سییه م، هه ولیر: ئاراس، ۲۰۱۰، به شی هه ژده تاییست و دوو.

نامه‌ی ماستیری خورشید ره‌شید ته‌حمده به ناوی ریازی رۆمانتیک‌ی له‌ئده‌بی کوردیدا که لیره‌شدا وه‌ک به‌رهمی پیشوو باسیک له‌سه‌ر لایه‌نی رۆمانتیزم له‌شیعری مه‌وله‌وی دا‌کراوه و هه‌روه‌هاش باسی گرن‌گایه‌تی لایه‌نی ناوه‌رۆک ده‌کات له‌و شیعرا‌نه‌دا. ۱. یه‌کیکی تر له‌م لیکۆلینه‌وانه‌نامه‌ی دو‌کتۆرای ته‌نوه‌ر قادر محمه‌ده‌که له‌سه‌ر مه‌وله‌وی به‌ته‌نجام گه‌یشتوو. ۲. له‌کوردستانی ته‌م‌دیویشدا به‌م دواییانه‌چهند تیزیک‌ی زانکۆیی له‌سه‌ر به‌رهمه‌ته‌ده‌بییه‌کانی ته‌و سه‌رده‌مه‌نووسراون که یه‌کیک له‌و به‌رهمانه‌نامه‌ی ماستیری کولسووم عوسمانپووره له‌سه‌ر جوانیناسیی شیعره‌کانی مه‌وله‌وی کورد. ۳.

۳- ریاز، قوتابخانه، یان نه‌ریتی ته‌ده‌بی؟

پیش ته‌وه‌ی ته‌م به‌رهمانه‌له‌رووی شیوازناسییه‌وه‌بخزینه‌به‌ر هه‌لسه‌نگاندن، پیوسته‌له‌سه‌ر پیناسه‌ی چهند زاراوه‌یه‌که هه‌لو‌یسته‌یه‌که‌بکه‌ین. نایا به‌کاره‌ینانی کام له‌م زاراوانه‌ده‌توانی پ‌به‌پینستی کۆی ته‌و به‌رهمه‌ته‌ده‌بیانه‌بی که له‌سه‌رده‌می ته‌رده‌لانه‌کاندا و به‌زاراوه‌ی گۆرانی هاتوونه‌ته‌به‌رهم؟ جیاوازی نیوان ته‌م زاراوانه‌چییه؟ لیره‌دا زۆر به‌کورتی پیناسه‌ی ته‌و زاراوانه‌ده‌خزیته‌به‌ر ده‌ست و پاشان له‌ته‌نجامدا ئامازه‌بو ته‌وه‌ده‌کری که کام یه‌که له‌م زاراوانه‌ده‌توانی به‌ته‌واوی پیشانده‌ری هاوچه‌شینی شیوازناسانه‌ی کۆی ته‌و به‌رهمانه‌بی که له‌و سه‌رده‌مه‌دا نووسراون.

ده‌کری بوتری شیواز له‌ئده‌بی فارسیدا خاوه‌ن دوو مانای گشتی و تایه‌ته. مانای تایه‌تی زاراوه‌ی شیواز بو ته‌و که‌سانه‌ی شاره‌زای ته‌ده‌بی فارسین مانایه‌کی دیار و ئاشکرایه. شیواز له‌م مانا تایه‌ته‌یدا به‌و پۆله‌ته‌ده‌بییه‌جیا‌جیا‌یانه‌ده‌وتری که هه‌ر له‌سه‌ره‌تای سه‌ره‌له‌دانی ته‌ده‌بی فارسیه‌وه‌له‌کۆتایی سه‌ده‌ی سییه‌مه‌وه‌تا کۆتایی سه‌ده‌ی سێزده‌هه‌می هه‌تاوی وه‌کوو کۆیه‌کی هاوچه‌شن و هاوئا‌هه‌نگ و هاوشیوه‌له‌سه‌ر ده‌ستی چه‌ندین شاعیری گه‌وره‌ی فارسییه‌ز هاتوونه‌ته‌به‌رهم.

۱- خورشید ره‌شید ته‌حمده، ریازی رۆمانتیک‌ی له‌ئده‌بی کوردیدا، به‌غداد: ده‌زگای رۆشنبیری و بلاو‌کردنه‌وی کوردی، ۱۹۸۹، ل. ۸۱-۱۰۵.

۲- انور قادر محمد، مه‌وله‌وی، شاعیری لیریکای گه‌وره‌ی کورد، نامه‌دو‌کتۆرا، ۲۰۰۳.

۳- کلثوم عشان‌پور. زیبایی‌شناسی دیوان اشعار مولوی کرد. سلیه‌نیه: اداره‌فره‌نگ، ۲۰۱۰.

شېواز لەم مانايەيدا دابەشە كرى بە سەر چەندىن شېوازي گەورەي ئەدەبىي فارسي وە كوو شېوازي خوراسانى، شېوازي عىراقى، شېوازي هىندى و شېوازي گەرمانەو. هەر كام لەم شېوازانە بۆخۆيان خاوەنى مۆركى ديارىكراوى خۆيانن و هەر كامەيان هەلگىرى كۆمەللى تايەتمەندىيى جياوازن. بەلام، شېواز بە مانا گەشتىيە كەي لە ئەدەبىي فارسيدا دەتوانى بۆ رەخنە كاريى بەرھەمى هەموو شاعىر و نووسەر و تەننەت دەرهىنەرى فېلم و ھونەرمەندانى شېوہە كاريى سوودى لى و ھەربىگىرى. لىرەدا بە مەبەستى تىگەيشتى شېواز، رەخنە گەرە جياجياكان سوود لە چەندىن دەركەوتە و خەسلەتى ئەو بەرھەمە كەلك و ھەردە گرن و ھەك فۆرم، بنەما، و جۆرى ھەلبژاردنى وشەكان و تەننەت جېھانىيىنى و شېوہە مامەلەي داھىنەر لە گەل بابەتى بەرباسى بەرھەمە كەيدا (شمىسا، ۱۳۷۰: ۲۵-۱۸).

لە ئەدەبىي ئىنگلىسىدا، شېواز لە مانايى دووھەمى ئەم زاراوہە لە زمان و ئەدەبىي فارسيدا نزيكە. شېواز لىرەدا بە شېوہەيە كى گەشتى بەم چەشەنە پىنناسە كراوہ:
شېواز شېوہەي دەربىرىنى زمانناسانە لە پەخشان ياخود شىعردايە. شېواز بىرىتيە لە شېوہە و چلۇنايەتى دەربىرىنى ئەو شتەي نووسەران و شاعىران دەيانەوى بىللىن. شېوازي بەرھەمىكى تايەت لە رىگەي جۆرى ھەلبژاردنى وشەكان، جۆرى بنەماي رستەكان، جۆرەكانى ھونەر و تەكنىكە بە كارھاتووەكان، چەشەنى كىش و سەرواكان و ئولگووہ دەنگىيەكانى تر و، بە گەشتى لە سۆنگەي سەرچەم تايەتمەندىيە شېوہەيەكانى ئەو بەرھەمە و مەبەستە گوتەيەكانىشى شىدە كرىتەوہ (Abrams، ۱۹۹۳: ۲۰۳).

ھەروەھاش، لە تىورىيە ستانداردەكانى زانستى كەلامدا شېواز بە گەشتى بە سەر سى جۆرى بەرز، مامناوہندى، و خواردا دابەش دەكرى. ديارە لەم پىنناسەيەدا «شېوازي بەرز» بە مانايى شېوازيكى يەكسەر ئەدەبىيە كە لىوانلىوہ لە ھونەر و تەكنىكە ئەدەبىيە جياجياكان. «شېوازي خوار» یش دەلالەت دەكاتە سەر شېوازي ناسايى زمان يان ھەر جۆرە كەمايەسىيەك لە شېوازي بەرھەمىكى ئەدەبىدا.

لە ئەدەبىي كوردىدا شېواز دەربىرى تايەتمەندىيە شېوہەيى و فۆرمىەكانى بەرھەمىكى ئەدەبىي و ھونەرىيە و ھەربۆيەش لە ئەدەبىي كوردىدا شېواز زياتر پىشاندەرى مۆركە تاكەكانى بەرھەمىكى ديارىكراوہ. ھەر بە ھەمان شېوہە، شېوازي ناسى بىرىتيە لە پىشاندان و دەرخستى تايەتمەندىيە فۆرمى و شېوہەيەكانى

بهره‌میکمی ئەدەبی چ له رووی هەلبژاردنی وشە و دەستەواژە کانه‌وه و چ له رووی بابەتی بەرباسی ئەو بەرھەمە و چ له رووی شیوازی رستەسازی و دارشتنی رستە کانه‌وه؛ ھەروەھاش، شیوازی ناسیی، خۆبندنەوہی جۆری بنەمای رستەکان و تەنانەت قالبی ئەدەبیی دیاریکراوی ئەو بەرھەمە و سەرچەم مۆرکە شیوہییە کانی ئەو بەرھەمە بە جۆری کیشەکان و سەرۆکانیشەوہ دەگریتەوہ. کەواتە، بە کارھینانی ئەم زاراوہییە بۆ لیکۆلینەوہ لە ئەدەبی ئەردەلانیشتدا لە جینی خۆیەتی؛ ھەلبەت، ئەگەر کۆی بەرھەمە کانی ئەم سەردەمە لە رووی شیوازیوہ ھاوچەشن و ھاوشیوہ بن، ئینجا دەکرێ بە شیوازی ئەردەلانی ناوڤر بکرین. بەلام، ھەر وەک دواتر دەرە کەوئ، لە بەر ئەوہی کە ھەندیک لە بەرھەمە ئەدەبییە کانی ئەو سەردەمە لە رووی شیوازی ناسییوہ لە بەرھەمە کانی تر جیاوازن، کەواتە ناکرێ و ناشیی لەم زاراوہییە بۆ دەستنیشان کردنی کۆی بەرھەمە ئەدەبییە کانی ئەو سەردەمە کە لێک وەرەبگیردرێ.

لە لایەکی ترەوہ، زاراوہی ریباز (trend) لە زمان و ئەدەبی کوردیدا زیاتر ھەلگری دوو مانای لیک جیاوازە. ئەم زاراوہییە لە لایە کەوہ لەو باسانەدا بە کار دەبرێ کە پێوەندییان بە سۆفیگەری و تەریقەتەوہ ھەیە و زاراوہی ریباز لەم گوتارەدا زاراوہییەکی ئاشنا و فرەپاتە وەک چۆن دەوترێ ریبازی قادری یان ریبازی نەقشبەندی لە سۆفیگەریدا. ئەم زاراوہییە لە مانای دووہمی خۆیدا سەرچەم ئەو شیوہ و رینگە و تەنانەت میتۆدە جیا جیاوانە دەگریتەوہ کە لە گوتارە جیاوازە کاندە وەک نایین، سیاسەت و ئەخلاق بە کار دەبرین. ھەربۆیە بە کارھینانی ئەم زاراوہییە بۆ دەستنیشان کردنی کۆی بەرھەمە ئەدەبییە کانی سەردەمی ئەردەلان نادروستە. ھەروەھاش، راستە لە ئەدەبی کوردیدا ریبازی ئەدەبییمان ھەیە، بەلام دەبێ بوتری کە ریبازی ئەدەبی لە قوتابخانەیی ئەدەبی جیاوازە و ھەر کامیان پێناسە و تاییەتمەندیی تاییەتی خۆی ھەیە.

بە کارھینانی زاراوہی «قوتابخانە» بۆ پۆلیک بەرھەمی ئەدەبی و ھونەری لە ئەدەبناسیدا خۆی لەخۆیدا دیاردەییەکی مۆڤرپنە. بە واتایەکی تر، تەنانەت لە خۆبندنەوہ و ھەلسەنگاندنی ئەدەبی رۆژناوایشدا تا بەر لە سەدەیی ھەقەدەھەم رۆوبەرۆوی ھیچ قوتابخانەییەکی ئەدەبی و ھونەری نابینەوہ. لە لایەکی تریشەوہ، ھاتنە ئارا و دامەزراندنی «قوتابخانە» پێویستی بە بیاننامە، رەخنەیی ئەدەبیی

هاومۆرک و تیۆریی ئەدهیبیی یه‌کگرتوو و گشتگیر و تایبهت هه‌یه. جگه‌له‌مه‌ش، قوتابخانه‌ ئەدهیبیه‌کان له‌ ئەدهیبی رۆژئاوااییدا گریډراون به‌ فه‌لسه‌فه و لایه‌نه‌ جیاجیا کۆمه‌لایه‌تی و فه‌ره‌نگی و سیاسیه‌کانی شیوه‌ی ژیا‌نی‌ ئه‌و سه‌رده‌مه‌وه‌ که‌ تییدا ئه‌و قوتابخانه‌یه‌ گه‌شه‌ و په‌ره‌ی سه‌ندوو (Haghighi, ۱۹۹۳: ۷-۱۵). که‌واته، ئه‌م زاراوه‌یه‌ ناتوانی‌ ده‌ربری‌ ئه‌و پۆله‌ به‌ره‌مه‌ بێ‌ که‌ له‌ سه‌رده‌می‌ ئه‌رده‌لانه‌ کاندای نووسراون، چونکه‌، هه‌ر وه‌ک ده‌زانری، ئه‌و به‌ره‌مانه‌ له‌ لایه‌که‌وه‌ هه‌موویان تایه‌تمه‌ندیی هاوشیوه‌ی شیوازناسانه‌یان تییدا نییه‌ و، له‌ لایه‌کی‌ تریشه‌وه‌، ئیمه‌ خاوه‌نی‌ به‌یاننامه‌ یان نووسینکی‌ روونکه‌روه‌ و تیۆریک‌ ده‌رباره‌ی‌ ئه‌و مۆرکانه‌ نین که‌ له‌ سه‌ر ده‌ستی‌ یه‌کی‌ له‌ شاعیره‌کانی‌ ئه‌و سه‌رده‌مه‌ نووسرابێ‌.

له‌م وتاره‌دا له‌ نیو‌ئه‌و زاراوانه‌ی‌ که‌ بۆ‌ دیاری‌ کردنی‌ هاوشیوه‌یی‌ و هاوچه‌شنیی‌ شیوازناسانه‌ی‌ به‌ره‌مه‌ ئەدهیبیه‌کانی‌ سه‌رده‌می‌ ئه‌رده‌لان‌ دینه‌ به‌ کارهینان، له‌ زاراوه‌ی‌ «سونه‌تی‌ ئەده‌بی» یان «نه‌ریتی‌ ئەده‌بی» که‌لک‌ وه‌رگیراوه‌. ئەمه‌ش‌ ئه‌و نه‌ریتیه‌ که‌ زۆربه‌ی‌ شاعیرانی‌ ئه‌و سه‌رده‌مه‌ په‌یره‌و‌ییان‌ کردوو‌ه‌ و له‌ لایه‌که‌وه‌ له‌ ژیر‌ کاریگه‌رییدا‌ بوونه‌ و له‌ لایه‌کی‌ تریشه‌وه‌ بۆ‌خۆیان‌ په‌ره‌یان‌ پێ‌ داوه‌. ئه‌م نه‌ریتیه‌ ئەده‌بیه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی‌ به‌ربلاو‌ له‌ به‌ره‌می‌ بیسارانی‌ و له‌ سه‌ده‌ی‌ یانزه‌ی‌ کۆچیدا‌ ره‌نگی‌ داوه‌ته‌وه‌ و پاشان‌ خانای‌ قوبادی‌ له‌ سه‌ده‌ی‌ دوانزه‌دا‌ په‌ره‌ی‌ پێ‌ داوه‌ و له‌ سه‌ده‌ی‌ سێزده‌شدا‌ له‌ سه‌ر ده‌ستی‌ مه‌وله‌وی‌ گه‌یشته‌وته‌ لوتکه‌ی‌ به‌رزی‌ هونه‌ریی‌ خۆی‌. له‌م نه‌ریتیه‌ ئەده‌بیه‌دا‌ هه‌ست‌ به‌ چه‌ندین‌ ماکه‌ هاوشیوه‌ی‌ شیوازناسانه‌ ده‌که‌ین‌؛ به‌لام، به‌ کارهینانی‌ ده‌سته‌واژه‌ی‌ «شیوازی‌ ئه‌رده‌لانی» به‌ مه‌به‌ستی‌ ده‌ستیشان‌ کردنی‌ ئه‌و به‌ره‌مانه‌ی‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا‌ دانراون‌ ناولی‌ نائیکی‌ هه‌له‌یه‌ چونکه‌، وه‌ک‌ پێشتر‌ وترا، ئه‌و به‌ره‌مانه‌ له‌ یه‌ک‌ شیواز‌ په‌یره‌وی‌ ناکه‌ن‌ و نموونه‌ی‌ ریزه‌په‌ری‌ وایان‌ تیندایه‌ که‌ له‌ باری‌ شیوازناسیه‌وه‌ به‌ کسه‌ر‌ پێچه‌وانه‌ی‌ ئه‌وانی‌ ترن‌. جگه‌ له‌مه‌ش، زاراوه‌ی‌ شیواز‌ ده‌ربری‌ جوۆری‌ روانگه‌ی‌ تیۆریکی‌ ئەده‌بی‌ و فه‌ره‌نگی‌ و یان‌ فه‌لسه‌فیه‌ و له‌ چه‌ندین‌ ماکه‌ و تایه‌تمه‌ندی‌ و بنه‌واشه‌ پیکهاتوو‌ه‌. ئه‌رده‌لان‌ ناوی‌ ئه‌و بنه‌ماله‌ و ده‌سه‌لاتیه‌ که‌ فه‌رمانیان‌ له‌و ناوچانه‌ به‌ده‌سته‌وه‌ بووه‌ نه‌ک‌ ناو‌نیشانی‌ جوۆریک‌ روانگه‌ی‌ فه‌لسه‌فی‌ یان‌ ئایینی‌ یان‌ ئەده‌بی‌-کۆمه‌لایه‌تی‌ بۆ‌ ژیان‌. هه‌روه‌هاش، له‌ ئەده‌بی‌ کوردیدا‌ واتای‌ چه‌مکی‌ شیواز‌ له‌ مانای‌ یه‌که‌می‌ ئه‌م زاراوه‌یه‌ له‌ ئەده‌بی‌ فارسیدا‌ که‌ له‌ سه‌ره‌وه‌ ئاماژه‌مان‌ پێ‌ کرد‌ جیاوازه‌.

کهواته، ده کرئ بلین که له هه لسه نگاندن ئه ده بی کوردی پینش سه دهی هاوچه رخدا، رووبه پرووی چهن دین نه ریتی ئه ده بی جیاواز ده بینه وه وه ک نه ریتی ئه ده بی ئه رده لان به زاراهوی گۆرانی، نه ریتی ئه ده بی بابان به زاراهوی کرمانجی ناوه راست و نه ریتی ئه ده بی بۆتان یان خالدیه کان به زاراهوی کرمانجی سه روو. هه ر چهند، لیره شدا باشتر وایه بوتری «نه ریتی ئه ده بی زالی ئه رده لانه کان» چونکه هه ر له سه رده می ئه رده لانه کاندایه و به تایهت له کۆتایه کانی ده سه لاتیاندا هه ست به نه ریتیکی ئه ده بی یه کسه ر جیاواز له وه نه ریتیه زاله ده کرئ؛ ئه مه ش ئه وه نه ریتیه یه که له لایه که وه به زاراهویه کی تری زمانی کوردی به رهه م ده خولقینئی و له لایه کی تریشه وه له باری تایه تمه ندیه شیوازاناسانه کانه وه به ته واوی له وه نه ریتیه زاله جیاوازه. هه ربۆیه له وه زاراوانه ی سه ره وه ته نها زاراهوی «نه ریتی ئه ده بی» یه که ده توانی به ته واوی ده بری هاوچه شنئی شیوازاناسانه ی کۆی ئه وه به رهه مانه بی که له وه سه رده مه دا و به زاراهوی گۆرانی خولقیندراون.^۱

۴- نمونه کان بۆ شیکاری له م لیکۆلینه وه یه دا

گه رچی له سه ده ی یازده وه بۆ سه ده ی سیزده هه م چاومان به گه له ک به رهه می ئه ده بی دانسقه و به رز ده که وئ که به زاراهوی گۆرانی ها توونه ته نووسین، به لام، له م لیکۆلینه وه یه دا سئ نمونه شیعی سئ شاعیری هه لکه وتوو له سئ سه ده ی جیاوازا وه کوو نمونه ده خه ینه به ره لسه نگاندن. له سه ده ی یازده هه مدا تیشک ده خه ینه سه ر شاعیری گه وره ی ئه وه ده وره یه، مسته فا بیسارانی؛ له سه ده ی دوازه هه مدا ئاوړ له شیعه کانی خانای قوبادی ده ده یه وه؛ له سه ده ی سیزده هه میشدا نمونه ی شیعی شاعیری به رزی ئه م سه رده مه، مه وله وی، ده هینینه وه. هه لبهت له م وتاره دا به رهه می ئه م سئ شاعیره وه کوو نمونه له وه به رهه مانه هینراوه ته وه که خاوه نی هاوشیویه شیوازاناسانه که ژماره ی ئه م به رهه مانه ش زۆرن؛ گه له ک شاعیری دیکه له م نه ریتیه ئه ده بییه دا به رهه مه کانیان له رووی شیوازاناسیه وه هاوشیوه و هاوچه شنئی ئه وه سئ نمونه یه ن؛ بۆ وینه، له به رهه مه کانی وه لی دیوانه و مه ستوره دا هه ست

۱- هه لبهت به سه رنجدان به وه ی که زۆربه ی ره خته گران له ئه ده بی کوریدا له زاراهوی رۆمانتیسزم بۆ ده ستیشان کردنی شیوازی به رهه مه کانی مه وله وی و به تایهت کاریگه ری ئه م شیوازه له سه ر سه ره لدانئی شیعی نوی کوردی و شیعی عه بدولا گۆران که لک وه رده گرن، ده توانین شیوازی به رهه مه شیعییه کانی ویژه ی گۆرانی به «رۆمانتیسزمی کۆن» و شه پۆلی شیعیی گۆران به «رۆمانتیسزمی نوی» ناو به رین.

به و هاوشیویه شیواز ناسانه ده کری. هه رچهند ده بی ئاماژه ش به وه بکری که هه ر له م سه رده مه دا چهند شاعیریک له ئارادا بوونه که چ له رووی زاراو وه و چ له رووی شیواز وه له و سئ شاعیره و له زۆربه ی شاعیرانی ئه و سه رده مه جیاوازن. بۆ نمونه، سالمی سنه و مه جدی له شاعیره به رچاوه کانی سه رده می ئه رده لائن که به زاراو هی کرمانجی ناوه راست و به پئی کیشی عه روووزی چه ندین به ره مه می ره نگینیان دا هینا وه. هه ربۆیه ش، ده توانین لیره دا ئه و پۆلئیه ندییه بدر کئینن که ئیمه خاوه نی دوو نه ریتی ئه ده بیی جیاوازین له سه رده می ئه رده لانه کاندنا: نه ریتی زال و زۆرینه و نه ریتی کۆتایی و په راویزی. بیسارانی، خانای قوبادی، مه وله وی، وه لی دیوانه و مه ستوره سه ر به نه ریتی ئه ده بیی زالن و مه جدی و سالمی سنه سه ر به نه ریتی ئه ده بیی کۆتایی یان په راویزی. لیره دا سئ نمونه له شیعه ره کانی نه ریتی ئه ده بیی زالی ئه رده لان ده هینیه وه:

۱- نمونه ی یه که م شیعیکی مسته فا بیسارانییه له سه ده ی یازده مه می کۆچی:

شیرین شهرم نیه ن	شیرین شهرم نیه ن
په ی چیش مه واچان حیجاب خاس نیه ن	شیرین په ی خاسان، شه رت هه ن شه رم نیه ن
ئه گه ر په ی خاسان حیجاب خاس مه دی	جه ئافتاو خاسته ر که سه ی کئ دیه ن؟
که سه ی وینه ی تۆ شه م بۆ جه مینش	ئاقتاب و مه هتاب هیچ که س نه مه دی
ئیمه یچ په روانه ی شه م شوناسانیم	لازم په روانان مه یان وه دینش
میلله تی پاک دین پیغه مبه رانیم	په روبال سفته ی دینه خاسانیم
بنمانه جه مین نووری پاکته ن	نه ک جه تایفه ی که م نه زه رانیم
	ئه ر تۆ پاکه نی، جه کئ باکته ن؟

(بیسارانی، ۱۳۷۵: ۶-۳۶۵)

۲- نمونه ی دووه م پارچه یه ک له به ره مه کانی خانای قوبادییه له سه ده ی

دوازده مه می کۆچی:

هه ی هه ی جه و فه سل ئالای پرزه وقه	جه و شه میم به زم سارای پرشه وقه
جه و به هه شت ئاباد فه ره ح ئه نگیزه	جه و فه زای فه ربه خش بۆ عه نه ر بیزه
فه سلئ به و خاسی به و دل نه وازی	ته ماشاش پووچه ن بی عیشق بازی
به شه و تا به رو، به رو تا به شه و	چه نی به زم ساز شیرین و خوسره و

جهو گولزاره دا گول گهشت مه که ردهن جام بادهی ناب تیشدا موهردهن
(خانای قوبادی، ۱۹۷۷: ۱۸۶)

۳- نمونهی سیپه شیعریکی مهولهوی تاوه گوزیه له سهدهی سیزدهه می
کۆچی:

په ژارهت شادیم جه بیخ ئاوه ردهن دووریت ریشهی دل خهیمه کن که ردهن
فیراقت فهرقم وه تووتیا که رد جیایت ئازام جه هم جیا که رد
وه سواسهت وهی تهوور ئیش دان وه جهرگم وه مهرگت قهسه م رازیم وه مهرگم
ویت بدهر ئینساف نهو نه مام نو مهردهن خاسته رهن یا خو دووریتی تو
مهردهن یه ک ساته نهر واحة که ی ویم دووریت ههر ساتی سه د مهرگن په ریم
مهر جهسته ی خهسته ی من جه فوولادهن یه ند دووریت وینو هیمان دل شادهن
ده ک ره حمهت لهو قه بر گشت وه فاداران خسوسه ن نهو که س شای وه فاداران
(مهولهوی، ۱۹۶۱: ۹-۱۲۸)

۵- تاییه تمه ندییه سه ره کییه کانی فۆرم و ناوه رۆک

الف) له سه رجه م شیعره کانی دیوانی مهولهوی دا کیشه کان بر گه یین. ^۱ له دیوانی
بیسارانی دا ههر به هه مان شیوه کیشه کان بر گه یین. ههر ئەم تاییه تمه ندییه ش له
خوسره و شیرین-ی خانای قوبادی دا ده بیندری. لهو سی نمونه شیعره ی سه ره وه،
کیشه کان بر گه یی و به شیوه ی ۵+۵ دارپژراون. کیشی بر گه یی به تهواوی له کیشی
عهرووزی جیاوازه. کیشی عهرووزی له ئەده بی کلاسیکی عه ره بی و فارسیدا
کیشی زالی نیو به ره مه کانه، که چی وه ک ده بیندری له نه ریتی ئەده بیی ئه رده لانه
ره چاو نه کراوه و به کار نه هینراوه.

خاللی جیی سه رنج ئەوه یه که کیشی بر گه یی نه ک ههر له م سی نمونه
شیعره ی سه ره وه دا به لکوه له زۆر به ی ههره زۆری به ره مه ئەده بییه کوردییه کانی
سه رده می ئه رده لانه کانه دا به کار هینراوه. جگه له چه ند نمونه یه کی ده گمه ن له
کۆتایی ده وره ی ئه رده لانه کانه دا، وه ک له شیعره کانی سالمی سنه و مه جدی دا،
کیشی بر گه یی کیشی زالی نیو سه رجه م نهو به ره مه ئەده بیانه یه که له سه رده می

۱- بر وانه بۆ تیزی دو کتۆرای ئه نوهر قادر محهمه د، مه ولهوی، شاعیری لیری کای گه ره ی کورد، ۲۰۰۳.

ئهرده‌لانه‌کاندا هاتوونه‌ته به‌ره‌هم.

دیسانه‌وه، خالی هه‌ره‌گرنگ لیره‌دا ئه‌وه‌یه که شاعیرانی کوردی ده‌وره‌ی ئهرده‌لانه‌کان به هۆشیاری ته‌واوه‌وه ئه‌م کیشه‌یان له شیعه‌کانیادا به کار هیناوه. مه‌وله‌وی له «دارالاحسان» دا عه‌رووزی دهرس داوه که چی بۆخۆی له یه‌ک شیعی کوردیشیدا عه‌رووزی به کار نه‌هیناوه. خانای قوبادی‌یش به حوکمی ئه‌وه‌ی له بنه‌ماله‌یه‌کی خویته‌واردا په‌روه‌رده بووه و ئاگاداری زانسته ئه‌ده‌بییه‌کانی ئه‌وه‌سه‌رده‌مه و به تایه‌ته ئه‌ده‌بی کلاسیکی فارسی بووه، به ته‌واوی شاره‌زای زانستی عه‌رووز بووه که چی له شاکاره‌که‌یدا سه‌رجه‌م دیره‌کان به پیتی کیشی بر‌گه‌یی هۆنراونه‌ته‌وه. دیسانه‌وه، بیسارانی-یش له حوجره‌کانی سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی یازده‌هه‌مدا وه‌کووه‌فه‌قی خویندوویه‌تی و ئاگاداری عه‌رووزی عه‌ره‌بی و فارسی بووه که چی له دیوانه‌که‌یدا شیعه‌کان ده‌که‌رتی و له شیوه‌ی ۵+۵. به هه‌مان شیوه، مه‌ستوره له شیعی فارسیدا عه‌رووز به کار نه‌هینتی که چی له زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆری شیعه کوردیه‌کانیدا کیشه‌کان بر‌گه‌یین. ئه‌م تایه‌تمه‌ندییه له به‌ره‌مه‌کانی وه‌لی دیوانه و ته‌نانه‌ته ره‌نجووری-شدا ده‌بیندری که شوینی ژبانی له ناوچه‌ی ژیر ده‌سه‌لاتی ئهرده‌لانه‌کان زۆر دوور بوو. که‌واته، یه‌کیک له گرنگترین تایه‌تمه‌ندییه شیوازناسانه‌کان له نه‌ریتی ئه‌ده‌بیی ئهرده‌لاندایه‌تییه له به‌کاره‌ینانی کیشی بر‌گه‌یی که کیشیکی ره‌سه‌ن و خۆمالیه‌یه و له بنه‌ره‌تدا له‌گه‌ل کیشی عه‌رووزیدا ناته‌بایه. (ب) یه‌کی له ریگه‌سه‌ره‌کییه‌کانی هه‌له‌سه‌نگاندنی شیوازی به‌ره‌میکی ئه‌ده‌بی بریتیه له سه‌رنجدان به‌جۆری شیوازی زمانی و هه‌لبژارنی وشه‌کان (diction). وشه‌کان له رووی ئیتیمۆلۆژی و ره‌چه‌له‌کناسیه‌وه ده‌چنه‌وه سه‌ر کام زمان و میرات؟ ئایا ژماره‌ی ئاوه‌لناوه‌تیکه‌له‌کان زۆره‌یان که‌م؟ ئایا له به‌ره‌مه‌که‌دا وشه‌کان ته‌نها له شیوه‌زاریکی تایه‌ته‌وه‌وه‌رگیراون‌یان له‌وه‌به‌ره‌مه‌دا وشه‌ی شیوه‌زار و بنزاراوه‌کانی تریش ئاماده‌ن؟ ئایا زاراوه‌زانسته‌یه‌کان، واته‌ئه‌و زاراوانه‌ی پیوه‌ندیان به‌کیما و بیرکاری و مه‌نتیق و فه‌له‌کناسیه‌وه هه‌یه، له به‌ره‌مه‌که‌دا ده‌رکه‌وتون؟ به سه‌رنجدان به‌وه‌سێ نمونه‌ی سه‌ره‌وه و به‌ئاوردانه‌وه له سامانی و پژه‌ی گۆرانی ئه‌وه‌مان به‌سانایی بۆ ده‌رده‌که‌وی که هه‌رچه‌نده‌ناوبه‌ناو رووبه‌رووی وشه‌ی عه‌ره‌بی ده‌بیینه‌وه، به‌لام ئه‌م وشه‌عه‌ره‌بیانه‌هه‌مان ئه‌و وشانه‌که‌بوونه‌ته‌مولکی زمانی فارسی و مانا‌که‌شیان له‌وه‌زمانه‌دا گۆراوه. به‌به‌راورد له‌گه‌ل نه‌ریته

ئەدەببە کانی تری ئەدەبی کوردی، ژمارە ی وشە عەرەببە کان لە نەریتی ئەدەببە ئەرەدەلاند زۆر کەمترە. لێرەدا، بە پێچەوانەو، ئەمە وشە فارسیبە کان کە لە دەقە کانددا دەرکەوتوون. جیاوازی لە گەل نەریتی ئەدەببە بابانە کان لە لایە کەو و نزیکایەتی و هاوڕەگی لە گەل زمانی فارسی لە لایەکی ترەو دوو هۆکاری سەرە کین بۆ هەلبژاردنی وشە ی فارسی لە ئەدەبی گۆرانیدا. بۆ نمونە، لەو سێ نمونە شیعریبە سەرەو چاومان بەم وشانە دە کەوئ کە مەتر لە شیعری قوتابخانە و نەریتە ئەدەببە کانی تردا بە کار هینراون: ئاقتاب، مەهتاب، پەروانە، شوناسان، بەهەشت ئاباد، فەرپەخش، دلنەوازی، خەستە، و فوولاد.

لە لایەکی ترەو، شیعری گۆرانی دەرپرینی خۆمالیی زمانیکی ئاساییە. ئە گەر سامانی ئەدەبی گۆرانی بخریتە بەر پشکنین، ئەم خالمان بەراشکاوی بۆ دەسەلمیندرئ کە زمانی شیعری لە ئەدەبی گۆرانیدا ئاسایی و ساکارە و لە کەمتر شویتیکدا وشە کاری کلاسیستی تیایدا بەدی دە کریت کە ئەمەش بۆخۆی تاییەتمەندی سەرەکی شیعری رۆمانتیکە. هەرەها کە ویلیام وۆردز وۆرس لە پێشەکی دیوانە کەیدا لە سالی ۱۸۰۰ و فیکتۆر هۆگۆ لە پێشەکی شانۆنامە ی کرامویل لە سالی ۱۸۲۸دا ئاماژەیان بۆ کردووە، بەرەمی رۆمانتیک ئەبئ سادە و ئاسایی بئ و، بە وتە ی وۆردز وۆرس، هەمان زمانی قسە کردنی خەلکی لادئ بئ. بۆ نمونە، یە کەم دێرئ دیوانە کە ی مەولەوی دەرپرینتیک ئاساییە لە زمانیکی ئاسایی و لەسەر شیوازیکی ئاسایی:

ئیمشەو تەنیا بی جەستە ی زەبوونم دیسان سەر واز کەرد دلە ی پڕهونم
(مەولەوی، ۱۳۷۱: ۲)

لە لایەکی ترەو، وۆردز وۆرس ئاماژە بۆ ئەو خالەش دە کات کە شیعەر هەلقولای هەستیک بەسۆزە کە ئەم تاییەتمەندیبەش لە بەشیک زۆری وێژە ی گۆرانیدا خۆی دەنوینئ، چونکە وە ک دەزانئ، بەشیک وێژە ی گۆرانی لە ژێر کاریگەری ریبازە کانی تەریقەت و سۆفیگەریدا، بۆ نمونە، سۆزی سۆفیەتی وای لە مەولەوی کردووە کە شیعری لە ناخی پاک و بێگەردیبەو هەلقولئ. مەولەوی موریدی شیخ سەراجەددین و دواتر شیخ زیائەددین بوو و شیعەرە کانیشی پرن لە هەستی بەسۆز و چەشە و دلدارئ بەرانبەر بە پیر و مورادە کە ی:

شیخی دەولەمەند بەهرە ی سەرمەدی بیاگە ی حەقیقەت جیلەوی ئەحمەدی

جه شهو ههوارگهی فهنا ویهرده پای ههردهی بهقا یاتاگه کهرده (هه مان، ۲۹۸)

پاش خویندنه وهی شیعیری گۆرانی پئویسته دوو خال له بهر چاو بگیردری: یه کهم، شیعیری گۆرانی ههلقولای ناخی بی خهوشی شاعیره و له بهر نه وه ره سه ن که دهستکاری کراو نین؛ واته، شاعیری کلاسیست بۆ پیره وی کردنی کیشی عهرووزی توانا و مهودای به کارهینان و ههلبژاردنی هه ره چهشنه وشه یه کی نییه و کاتی واش هه یه چه ند جار به سه ره شیعه که یدا دیته وه و وشه کان پاش و پیش ده کات، به لام له تیوری رۆمانتیسیزمدا شیعه وه کوو «وه حی» وایه و به هه ره شیوه یه ک ههستی شاعیر هاته بزواندن هه ره بهو شیوه یه ش ئه بی له ریگهی زمانه وه ده ری بیری. هه ره وه ک چۆن له چه ندین شوینی قورئانی پیرۆزدا ئامازه به وه کراوه که پیغه مبه ری ئیسلام (د.خ) پئویسته بی دهستکاری کردن ئایه ته کانی خوای گه و ره بگیر ینته وه.

له زاراهوی گۆرانیدا بنه واشهی سروشتیتی به تهواوه تی دیاره و جۆریک هاو ته بایی له نیوان ئه م زاراهویه و رهوانی و ینگه ردی سروشتی هه وراماندا ده بیندری. زاراهوی گۆرانی تا ئیستاشی له گه لدا بی نه تیوانیوه به تهواوه تی لهو تایبه تمه ندییه سروشتیه یی خۆی ده رباز بی. ئه م ره ههنده له زاراهوی کرمانجی ناوه راست و به تایبهت له بنزاراهوی سۆرانیدا نابیندری و لی ره دا زمانه که، به تایبهت له کۆتایی سه ده ی بیستم به م لاوه، رووبه رووی گه لیک پرسی جیا جیا وه ک بابه تیتی (objectivity) و ده ره سهستکاری (abstraction) و به ره سهستکاری (concretization) بۆ ته وه.

بنه واشهی سروشتی له زاراهوی گۆرانیدا و ره هندی پیش مۆدیرنی ئه م بنه واشه یه جۆریک له تایبه تمه ندییه سروشتی داوه ته ئه و به ره همانه ی به م زاراهویه نووسراون. هه ربۆیه، به ره مه کانی نه ریتی ئه ده بیی ئه رده لان له به ره مه می سه ره به نه ریت و قوتا بخانه کانی تر نه رمتر و ره واترن و ته عبیر له سۆز و هه ستیکی قوولی مرۆفانه ده که ن؛ ئه و هه سه ته ی له سیاچه مانه و هۆره شدا ده بیندری. جۆش و خرۆشی سۆفیانه له لایه که وه و ده نگ و شیوه ی دیارده سروشتیه کان له لایه کی تره وه به باشترین شیوه و به رهوانی له زاراهوی گۆرانیدا ده نویندرینه وه.

ج) به کارهینانی قالیکی ئه ده بیی دیاریکراو یه کیکه له تایبه تمه ندییه سه ره کییه کانی نه ریته ئه ده بییه کان. له ویژه ی گۆرانیدا زۆر به ده گمه ن چاومان

به قالبیكي وه ك غه زه ل ده كه وئ. لیره دا له زۆر به ی كاته كاندا قالبی ئه ده بیی به كار هی تراو جووتسه روایه. هه رچه ند له چه ندین قالبی ئه ده بیی دیکه ش وه ك یه ك كۆپله یی، دوو خشته کی، و قه سیده سوود وه رگیراوه، به لام جووتسه روا قالبی ئه ده بیی زالی نهریتی ئه ده بیی ئه رده لانه. وه ك له و سئ نمونه یه ی سه ره وه دا ده بیندرئ، قالبی ئه ده بیی ئه و شیعرا نه جووتسه روایه.

هه ر به م پینه ده توانین بلین كه ئه م شیعرا نه به گشتی ده چنه خانه ی لیریکه وه (lyric). لیریک یه كیکه له سئ ژانری سه ره کی شیعرو و بۆخۆی چه ندین قالبی ئه ده بی وه ك جووتسه روا، قه سیده، و غه زه ل ده گرته وه. به لام له نیو ئه م قالبانه دا جووتسه روا له باری نزیکایه تی له گه ل تایه تمه ندیه كانی لیریک پشکی شیر ی بهر كه وتوووه. به واتایه کی تر، قالبی غه زه ل به هۆی وشه کاری زۆره وه و به هۆی كیشی عهرووزی و له بهر ئه وه ی كه سه روا كان ته نها له كۆتایی كۆپله كاندا دووباره ده بنه وه كه متر له گه ل مۆر كه ئاشنا كانی لیریکدا ریکده كه وئ. جووتسه روا به و شیوه یه ی له شیعره كانی نهریتی ئه ده بیی ئه رده لانه به كار هی تراوه به یه كیک له باشتیرین وه وانترین نمونه كانی لیریک كوردی ئه ژمیردرئ.

(د) به كار هی تانی ئه و هونه رانه ی ده چنه خانه ی ئولگوه ده نگیه كانه وه یه كیک تر له تایه تمه ندیه شیوا ناسانه كانی به ره مه ئه ده بیه كانی نهریتی ئه ده بیی ئه رده لان پینكده هینئ. ئه گه ر به وردی سه رنجی ئه و سئ نمونه شیعریه ی سه ره وه بده ی، به سانای تیده گه ین كه له هه موویاندا هه ندئ ته كنیکی ده نگی ئاشنا به كار هاتوون. له لایه کی تره وه، سه روا ی ناوه کی، واته سه روا ی ئاماده له یه ك دیردا و پاش ته واوبوونی پینج كه رت له دیره كه ئاماده یه. به كار هی تانی ئه م ته كنیكانه كه بۆخۆی ده برپئ ئه و ههسته یه كه لیوانلیوه له خه لسه و سۆز و جۆش و خرۆشی سۆفیان، له نهریتی ئه ده بیی ئه رده لانه به ته واوه تی ده ر كه وتوووه و كه متر له نهریته ئه ده بیه كانی تری ئه ده بی كوردیدا ده بیندرئ. له زۆر به ی كاته كاندا هه ر كام له دیره كان بۆخۆیان ده بنه دوو به شه وه و به هۆی وه ستانیکه وه لیکدی جیا ده بنه وه. ئه مه ش خه سله تی سه رجه م به ره مه ره سه نه كانی ئه ده بیاتی هه موو نه ته وه كانه. ئه م وه ستانه كه به سیژورا (caesura) ناسراوه یه كه ی مانایی دیره كانیش ده كا به دوو به شه وه. جگه له م تایه تمه ندیه ده نگیانه، ئه م به ره مانه هه لگری زۆر یک ته كنیك و هونه ری گوته یی و ده نگی. بۆ وینه، دووباره بوونه وه ی پیتگه لی «ش»، «گ» و

«ف» لهم کۆپلانهدا به باشتین شیوه پیشاندهری ته کنیکی «هاونشینیی دهنگ»ه
(alliteration).

شیرین شهرم نیهن، شیرین شهرم نیهن
شیرین بهی خاسان، شهرت ههن شهرم نیهن

(بیسارانی)

جهو گولزارهدا گول گهشت مه کهردهن جام بادهی ناب تیشدا موهردهن
(خانای قوبادی)

فیراقت فهرقم وه توتوتیا کهرد جیا ییت ئازام جه هم جیا کهرد
(مهولهوی)

ههر به ههمان شیوه، به کارهینانی چه ندین پیتی دهنگداری بلند و خولقاندنی
ئیمازیکی دیداری (visual imagery) لهم دوو کۆپلهیهی خواره وهدا به مه بهستی
زهق کردنه وهی ئه و دیمه نهی خوسره و شیرین تیشدا خه ریکی رابواردنن،
نمونه یه کی باشه بۆ گرنگیدانی شاعیرانی سه ر به م نه ریته به ته کنیک و ئولگووه
دهنگیبه کان له لایه که وه و به کارهینانی ئیماز و وینهی خه یالکرد له لایه کی تره وه.
بوونی ئیماز یان وینهی خه یالی له ده قتیکی ئه ده بیدا به تایبه تمه ندیبه کی باشی
ئه وه ده قه ئه ژمیردری. جان درایدن شاعیری ئینگلیسی سه دهی حه فده هم «وینه
دروست کردن» به ته شقی ژبانی شیعری داده نی و شه فیعی که دکه نی «وینهی
خه یالی» به «جه وه ری بنه ره تی» ی شیعری له قه لهم ده دات. ئاروین میهره گان-یش
له کتیبی دیالکتیکی هیمادا ده لی: «شیعری چه شنه هزرنکی وینه یه نه ک کوشکینکی
رازوه له وشه» (اخوت، ۱۳۷۸: ۲۲-۹).

بیجگه له مهش، به کارهینانی چه ندین پیتی کپ له ته نیشته چه ندین پیتی گر
به مه بهستی پیشاندانی ئه و جۆش-خوڕۆشه ی له و ساته دا ئه و دوو که سه داده گری
بایه خی ئه م جۆره ته کنیکانه لای شاعیر پیشان ده دات. دیسانه وه، به کارهینانی
چه ندین ئاوه ئاوی تیکه ل وه ک «پرزه وق»، «پرشه وق»، «فه ره ح ئه نگیز»، «فه ره خش»
و «عه نه ر بیز» به مه بهستی خسته رووی فره هنگی و ده وله مه ندیی ئه و دیمه نه چ له
رووی که لوپه له کانه وه و چ له رووی ههستی ئه و دوو ئه وینداره وه به باشتین شیوه
به ئه نجام گه یشتوه:

هه ی هه ی جه و فه سل ئالای پرزه وقه جه و شه میم به زم سارای پرشه وقه

جهو بههشت ئاباد فەرح ئەنگیزه جهو فەزای فەرپەخش بۆی عەنبەریزه ناوهدەنگ (onomatopoeia) له ناو ئەو تهکنیکانهی سەر به ئولگووه دەنگیه کانن به تایهتی له شیعیری مهولهوی دا به زۆری رهنگی داوه تهوه. (۱۱) (پاوئرقی ۱۱ پروانه بۆ کلیوم عیمان پور، زیبایی شناسی دیوان اشعار مولوی کرد، سلیمانیه: اداره فرهنگ، ۲۰۱۰). له م کۆپلهیهی خانای قوبادی-شدا چ له دیری یه کهمدا که جۆری دووباره بوونه وهی میلۆدیناسای تیدایه و چ له دهسته واژهی «چه نی بهزم ساز» له دیری دووهمدا رهنگدانه وهی ئەو نۆته موسیقاییانه دهیین که باربود، موسیقاری به ناوبانگی ده باره ی خوسره و پرویز، بۆ پاشای ساز کردبوو و تیدا له ره ی هاونا ههنگی له ش و سه مایه کی ئارام ههست پی ده کری:

به شهو تا به رو، به رو تا به شهو چه نی بهزم ساز شیرین و خوسره ه) سه ره یای ده ره کهوتنی ئەم تهکنیکه گوته ییانه له به ره مه ئەده بییه کانی نه ریتی ئەده بییه ئەرده لاند، ده توانین بلین که به لای شاعیرانی ئەم نه ریته وه ده رخستی ناوه روک و گرنگیدان به بابه تی بهر باس له سه رجهم دیره کانی شیعه که دا گه له ک گرنگتر بووه له وشه کاری ئاشنای نیو ئەده بی کلاسیک. هه ربۆیه، گه به راورد کاریه ک له نیوان به ره مه کانی نه ریتی ئەده بییه ئەرده لان و باباندا ئەنجام بده ی، تیده گه ی که گرنگیدان به شیوه و روخسار و بایه خ دان به وشه کاری له نه ریتی ئەده بییه باباندا زۆر تر ره چاو کراوه.

گرنگیدان به ناوه روک و مانا و بابه تی بهر باس له شیعیری گۆرانیدا وای کردووه که سه رجهم شیعه که خاوه نی یه کیتییه کی ئەنداموار (organic unity) بی. به پیچه وانیهی شیعیری کلاسیستی کوردی که هه رکام له به یته کان بۆ خۆیان چه شنه سه ره به خۆ بییه کیان هه یه و شاعیر ده یه وی ته وای بابه ته که بترینجیتته نیو تاقه به یتیکه وه، له به شیکی زۆری شیعیری گۆرانیدا بابه تی شیعه که به سه ره سه رجهم ده که دا بلاو کراوه ته وه. زاراوه ی یه کیتی ئەندامی (Organic Unity) که له زانستی زینده وه ره ناسییه وه هاتو ته نیو ره خه ی ئەده بییه وه باس له وه ده کات که هه ره ده یکی ئەده بیی دروست وه ک له شی گیانله بهر یک ئەبی دوو تایه تمه ندی هه بی: یه کهم، سه رجهم ئەندامه پیوسته کان له به ره مه که یان له له شی گیانله بهر که دا هه بن؛ دووم، ئەم ئەندامانه پیکه وه هاو کاری بکن. له به ره مه شیعیریه کانی وێزه ی گۆرانیدا وه ها تایه تمه ندیه ک وه بهر چاو ده که وی.

لە لايەكى ترەو، لە شىئەرى كلاسكى عەرەبى و فارسى و كوردىدا و بە ئايەت لە غەزەلدا بە ژمارەي كۆپلە كان يە كىتى ئەنداموارىش لە گۆرپدايە. لە غەزەلدا ھەر كام لە كۆپلە كان لە بارى مانايەو سەرەبەخۆن و ھەر كۆپلەيەو باسى دياردە و شوپن و چىرۆكىك دەكات؛ لە غەزەلدا كۆپلە كان تەنھا بە ھۆى يە كىتى سەرەو و ھاوچەشنىي كىشەو پىكەو بەستراونەتەو و كۆيەك بەناوى غەزەليان دروست كەردو. لە نەرىتى ئەدەبىي ئەردەلاندا، بەلام، لە زۆربەي كاتە كاندا ھەر شىئەرە دەربارەي بابەتیکە؛ كەچى لە غەزەلدا ھەر كۆپلەيەك دەربارەي بابەتیکە. ھەربۆيە، لە نەرىتى ئەدەبىي ئەردەلاندا لە ھەر شىئەرىكدا ھەست بە يەك يە كىتى ئەنداموار دەكرى؛ واتە، لىرەدا يەك يە كەي مانايى گەورە ھەيە و سەرجم كۆپلە كان بەشدارن لە تەواو كەردنى ئەو يەكە مانايەدا. لىرەدايە كە پتوئەندىيە كى دوو لايەنەيە لە ئارادايە لە نيوان كۆپلە وەك پاژىكى خاوەن يەكەي مانايى بچووك و كۆي شىئەرە كە وەك گشتىكى خاوەن يەكەي مانايى گەورە. ئەم پتوئەندىيە نيوان پاژ و گشت (جزء و كل) لە بارى مانايەو لە غەزەلدا نابىندرى چونكە يەكەي مانايى كۆپلە كان لە غەزەلدا پتوئەندىيان پىكەو نىيە.

(و) سەروشت لە بەرھەمە ئەدەبىيە كانى نەرىتى ئەدەبىي گۆرانىدا خاوەن جىگە و پىنگەيە كى بەھىزە. سەروشت لىرەدا دەبىتە ھەلگى خەسلەتلىكى رۆحانى؛ سەروشت لىرەدا دەبىتە سەرچاوەي سەرووش بۆ شاعىر. دياردە سەروشتىيە كانىش بە دەنگ و رەنگيانەو لە نەرىتى ئەدەبىي ئەردەلاندا بە شىئەيە كى ھونەرى نوپىدراونەتەو. يەكىك لە ھۆكارە كانى گەنگايەتى پىنگەي سەروشت لە نەرىتى ئەدەبىي گۆرانىدا دەگەرتەو بۆ ئامادەبوونى بىرى سۇفىتى لەم نەرىتەدا. وەك دەزانرى سۇفىزم (واتە، سۇفىگەرى) لە رىبازە جىاجىاكانىدا لە سىستەمى فەرھەنگى سەردەمى ئەردەلاندا خاوەنى پلە و پاىيە كى ديار بوو. بىسارانى و مەولەوى دوو شاعىرى گەورەي سەر بە رىبازى سۇفىگەرىن لەم نەرىتەدا. يەكىك لە بنەواشە كانى سۇفىگەرى برىتەيە لە بىرۆكەي «وحدت الوجود». بە پىيى ئەم بىرۆكەيە داھىنەر و داھىنراو، خولقەنەر و خولقەنراو، واتە خوا و سەروشت، يەكە گەرنەو و جۆرىك ئەمئەوئىتى (واتە، اينەمانى) لە نيوانىندا چى ئەبى.^۱

۱- ئەم زاراوئە لە فەلسەفە و حىكمەتى ئىسلامىدا و بە زمانى عەرەبى بە مەنتىقى «ھوو» ناسراو و لە ئىنگلىسىدا بە identity ئاودەبىرى. بۆ پتوئەندىيى نيوان مەنتىقى «ھوو» و بىرۆكەي «وحدت الوجود» برانە بۆ

دیاره، شاعیری سۆفیش له م ئەمئەویتییه بێهش نییه و ئەویش بۆخۆی له ههول و تهقالادایه بۆ بوون به بهشیک له م یه کانگیریه. ئاماژه فره پاته کان بۆ سروشت له شیعره کانی نه ریتی ئەدهیی ئەرده لاندایه و به تایبەت له بهرهمی شاعیرانی سۆفیدا پیشاندهری بێگه و بایهخی رۆحانیی سروشت و توخمه سروشتیه کانه. له پال ئەمانه شدا، هەر سه بارهت به گرنگیدانی شاعیرانی هه ورامی و به تایبەت مهولهوی به سروشت له رووی چۆنیهتی نواندنه وهی ئەدهیییه وه، خورشید رهشید ئەحمەد دهلی:

... مهولهوی یه کهم شاعیری کورده که توانویهتی وهسفیکی جوانی سروشتی ئەم خاکه مان بۆ بکات. له وینه و تابلۆ کیشاندا وه ک جوان ناسیک به شیوه یه کی جوان و قه شهنگ پیشان دراون، له هه ر چوار وه رزی سالدا وینه ی کهش و زیندووی ناوچه که ی به شیوه یه کی وا هونه رمه ندانه نیگار کیشاوه که له زۆر شویندا واقعی بیت و به شیوه ی کامیرایه کی فۆتۆگرافی وینه و تابلۆی ئەو دیمه نانه به خه یالکی ناسکی رۆمانتیکی وه سف بکات (رهشید ئەحمەد، ۱۹۸۹: ۷۸).

هه ر له درێژه ی ئەو باسه ی سه ره وه دا، پنیسته بوتری سروشت له وێژه ی گۆرائیدا بایه خیکی رۆحی و مه عنهوی بهرچاویشی هه یه. شاعیر له م نه ریته دا وه کوو پینغه مبه ریک ده چیته ناو سروشته وه و ئەر کی ئەوه ی له ئەسته یه له رازه رۆحیه کانی سروشت تیبگات و بۆ خه لکی بگێریته وه چونکه سروشت خاوین و بینگه رده و له قورئانی پیرۆزیشدا چهن د جار ئاماژه بۆ ئەم بابته کراوه که سروشت نیشانه ی پاک ی و گه وره یی خوایه له سه ر زه وی. ئەوه تا شاعیری دلپاکی ناوچه ی هه ورامان سه رنجی خۆی بۆ لای سروشتی بینگه رد و خاوین راده کیشی و له مه ر پاک ی و نه گۆرپی سروشت قسه ده کات و ئیدی له و بۆچوونه کلاسیسته ی سه ده ی هه ژده هه می رۆژ ناوا دوور ده که ویته وه که مرۆفی ناوه زیار و هزرخوازی ئەو ده مه هه ولی ده دا تا کوو هه موو شتییک ته نانه ت سروشتیش ده ستکاری بکات و به شیوه ی پارک و سه یرانگای ناوشار ده ر بپینن.

(ز) ئەگه ر گرنگایه تی ده ر که وتنی دوانه ی عه قل / هه ست له شیعر دا ره چاو بکه ین،

گل بابا سعیدی، فرهنگ جامع اصطلاحات عرفانی ابن عربی، تهران: انتشارات زوار، ۱۳۸۷، صص. ۱۱۰۰-۱۰۹۷ و ۱۱۶۳-۱۱۶۱. بۆ شیکاری ئەم زاراوه یه له فه لسه فه ی ئیدیالیزی ئالمانی و به تایبەت له هینگیل دا

بروانه بۆ:

تیده گهین که له نه ریتی ئە دەبییی ئەردە لاندنا هەردەم هەستیکی پر له جۆش و خرۆش و بەسۆز له ئارادایه که خەیاڵی داھینەری شاعیر دەبکاته بەرھەمیکی ھونەری. ھەر بۆیە لەم نەریتەدا بە دەگمەن رووبەر ووی دەرکەوتە کانی عەقڵیکی وردیینی لیکدەرەو دەبینەو؛ ئەو عەقلە لیکدەرەو ەویە لە نەریتی ئە دەبییی باباندنا وە بەرچاوە دەکەوێ. ئەو زاراوە فەلسەفیانیە لە نەریتی ئە دەبییی باباندنا و بە تایبەت لە بەرھەمە کانی نالی و مەحوی دا بە کار ھاتوون کە مەتر لە نەریتی ئە دەبی ئەردە لاندنا رەنگیان داوە تەو.

ئامادەبوونی ھەستی قوول و بەسۆزی شاعیر لە نەریتی ئە دەبییی ئەردە لاندنا شان بە شانی مۆرکە سروشتیە کانی زاراوەی گۆرانی و ھەر وەھا ش نواندەو ە لایەنە رۆحانییە کانی سروشت و توخمە سروشتیە کان لە سۆنگە خەیاڵی داھینەرانەو لە ئاکامدا دەبنە ھۆی خولقاندنی بەرھەمیکی کە وە ک سروشتی ئەو ناوچە یە پاک و بیگەرد و رەوانە و وە ک دەروونی شاعیرە کە پر جۆش و خرۆشە. ھەر بۆیە ش، ئە گەر بەردەنگی شیعی کلاسیکی کوردی، وە ک بەرھەمە کانی نالی، سالم، کوردی و مەحوی، کەسانی نوخە و خوینە وارن و پنیستیان بە دە کار گرتنی وزە ی عەقل و خەیاڵە بۆ تیگە یشتن لە شیعرە کە و لیکدانەو ە دیڕە کان و رافە کاری دەستەواژە و زاراوە فەلسەفیە کان، بەردەنگی بەرھەمە کانی نەریتی ئە دەبییی ئەردە لان خە لکانی ئاساین و ھەمووشیان خیرا دە کەونە ژیر کاریگەری عاتیفی ئەو بەرھەمانەو.

۶- بەراوردکاریی شیواز ناسانە ی و بیژە ی گۆرانی و بیژە ی کرمانجی ناوەرپاست

لەم خشتە یە ی خوارەو ەدا ھەو ل دراو ە زۆر بە کورتی جیاوازییە شیواز ناسانە کانی نیوان دوو نەریتی ئە دەبییی گۆرانی و کرمانجی ناوەرپاست بخریتە بەر چاوە. ھەلبەت درکاندنی ئەم خالە گرنگە کە ئەم تاییه تمه ندییانە رەھانین و زۆر جار ھەلئە کەوێ کە نمونە ی ریز پەرشیان تیدا یە. واتە، ھەندێ جار لە نەریتی ئە دەبییی گۆرانیدا چاومان بە چەند خەسلە تیک دە کەوێ کە لە گە ل کۆی تاییه تمه ندییه کانی ئەو پۆلە بەرھەمە ی ناو نەریتە کە دا ناتە بان. ھەر وەھا ش، لیرە دا مەبەست و بیژە ی کلاسیکی کرمانجی ناوەرپاستە.

شيعرى رومانتيكى گوراني	شيعرى كلاسيكى كرمانجى ناوهراس	تايه تمه ندى شيواز ناسانه (فورم و ناوهرؤك)
برگه يى	عهرووزى	كيش
فارسي	عهره بى	فره پاتى وشه ي بيانى
جووتسهر وا	غزه ل و قه سيدة	قالبى نه ده بى
سهر واى ناوه كى و جيا	يه كيتى سهر وا	سهر وا
زور	كه م	ئولگووه ده نكيه كان
ناوهرؤك	روخسار	دوانه ي روخسار / ناوهرؤك
كه م (زور تر يه ك يه كيتى)	زور (به ژماره ي كؤپله كان)	يه كيتى نه نداموار
سروش ت؛ ديمه ن	شار؛ ديوه خان	فره پاتى شوپن
هه ورامى	سؤرانى / موكرى	بنزاراوه
نهرده لان	بابان، موكرى ان	ميرنشين
هه ستى پرچؤش و به سؤر	عه قلى ليكده ره وه ي وردبين	دوانه ي عه قل / هه س
خه لكى ناسابى	نوخبه و خوينه وار	به رده نگ
خؤمالى و ره س ن	كلاسيك (عه ره بى، فارسى)	ئوسلوب
رؤمانتيسيزم	كلاسيكيزم	قوتا بخانه ي نه ده بى

٧- نه نجامى ليكؤلينه وه

له م ليكؤلينه وه يه دا به سهر نجان به پيناسه ي زاراوه گه لى شيواز، ريياز، قوتا بخانه، و نهرى تى نه ده بى به و ئاكامه گه يشتين كه به مه به ستى ناوبردن و ده ستنيشان كړدى هاوشيوه بى و هاوچه شنى شيواز ناسانه ي كؤى نه و پؤله به ره مه نه ده بيه ي له دوو سه ده ي كؤ تايى ده سه لاتي نه رده لانه كاندا به زاراوه ي گوراني هاتوونه ته به ره مه، پيوسته كه لك له زاراوه ي «نهرى تى نه ده بى گوراني» وه برگيردرى و به كار هيتانى زاراوه كانى تر هه ر كامه يان بؤخؤى رووبه رووى جؤرى كه مو كؤرى و كه ما به سيمان ده كاتوه. هه رووه هاش، له سؤنگه ي خويندنه وه ي سى نمونه شيعر له سى شاعير له سه ده گه لى يازده، دوازده و سيزده، چهندين تايه تمه ندى شيواز ناسانه ي به ره مه نه ده ده بيه كانى نهرى تى نه ده بى نه رده لان ديارى كران كه به كورتى برى تين له: كيشى

بېرگەيى، ھەلبىزاردنى وشەي فارسى زياتر لە چاۋ وشەي عەرەبى، بەكارھىنئانى قالسى ئەدەبىي جووتسەروا، بەكارھىنئانى بە لېشاۋى سەرۋاي ناوہكى و ئىماژ و ئولگۈۋە دەنگىيە كانى تر ۋەك ھاۋنشىنى دەنگ و ناوہدەنگ، گرنىگىدان بە ناوہرۆك لە چاۋ روخسار و ھەبوونى يەك يە كىتى ئەنداموار لە كۆي شىعرە كەدا، رەنگدانەۋى سروشت و دىمەنە سروشتىيە كان، كارابوونى ھەستى پېرچۆش و خرۆش لە باتىي گرنىگىدان بە عەقلى لىكەدەرەۋى وردبىن و رووكردن لە بەردەنگى ناسايى. ئەۋەي جىگەي سەرنج و بايەخە لەم لىكۆلئىنەۋەيەدا ئەۋەيە كە سەرجمى ئەم تايەتمەندىيانە لە كۆتايىدا دەبنە ھۆي خولقانى بەرھەمىكى ئەدەبى كە لە رووى ئوسلوۋبەۋە ھىچ تايەتمەندىيە كى لە ئەدەبى كلاسكى عەرەبى و فارسى ناچى و دەبىتتە خاۋەن و ھەلگىرى مۆركى رەسەنايەتى و رەھەندىكى خۆمالى. ھەلبەت ئەم تايەتمەندىيە شېواز ناسانە گە لە كۆي بەرھەمە ئەدەبىيە كانى سەردەمى ئەردەلان ناگرىتەۋە و ھەر بۆيەش لەم سەردەمەدا ھەست بە دوو نەرىتى ئەدەبى دەكەين؟ دوو نەرىتى ئەدەبىي جياۋاز يان دوو جۆر ھاۋوشىۋەي شېواز ناسانە كە دەكرى يە كىكيان بە نەرىتى ئەدەبىي زالى يان زۆرىنە ناۋ بېرى كە لە زۆر روۋەۋە پىچەۋانەي نەرىتى ئەدەبىي بابانە ۋەك بەرھەمە كانى بىسارانى، خاناي قوبادى، مەۋلەۋى، مەستورە، ۋەلى دىۋانە، ۋ، ئەۋيدىش دەتوانرى بە نەرىتى ئەدەبىي كەمىنە يان پەراۋىزى ناۋدېر بىكرى؛ ئەمەش ئەۋ نەرىتەيە كە لە بەرھەمى ھەندى شاعىرى كۆتايى دەسەلاتى ئەردەلانە كاندا رەنگى داۋەتەۋە ۋەك سالمى سنە و مەجدى.

سه رچاوه كان

الف) كوردی

١. بیسارانی، مستهفا (١٣٧٥) دیوانی بیسارانی. لیکۆلینهوه و لیکدانهوهی چه کیم مهلا صالح. سنه: گۆران.
٢. تاوه گۆزی، سهید عهبدو لڤه حیم (مهولهوی) (١٩٦١) دیوانی مهولهوی. کۆکردنهوه و لیکدانهوهی مهلا عهبدو لکه ریم موده ریس. بهغداد: النجاج.
٣. --- (١٣٧١) دیوانی مهولهوی. کۆکردنهوه و لیکدانهوهی مهلا عهبدو لکه ریم موده ریس. چاپی دووهم. سه قز: محهمه دی.
٤. خانای قوبادی (١٩٧٧) خوسرهم و شیرین. بوژاندنهوه و لیکدانهوهی محهمه دی مهلا که ریم. بهغداد: کۆری زانیاری.
٥. خهزنه دار، مارف (٢٠١٠) میژووی ئه ده بی کوردی. بهرگی دووهم. چاپی دووهم. ههولیر: ئاراس.
٦. --- (٢٠١٠) میژووی ئه ده بی کوردی. بهرگی سییه م. ههولیر: ئاراس.
٧. رهشید ئه حمه د، خورشید (١٩٨٩) ریازی رۆمانتیککی له ئه ده بی کوردیدا. بهغداد: دهزگای رۆشنیبری و بلاو کردنهوهی کوردی.
٨. سه جادی، عهلا نه دین (١٩٧١) میژووی ئه ده بی کوردی. چاپی دووهم. بهغداد: مه عاریف.
٩. --- (١٩٧٨) ده قه کانی ئه ده بی کوردی. بهغداد: کۆری زانیاری کورد.
١٠. فهیزی به گ، ئه مین (١٩٨٣) ئه نجومه نی ئه دیبانی کورد. بهغداد: کۆری زانیاری عیراق.
١١. قادر محمد، انور (٢٠٠٣) مهولهوی، شاعیری لیریکای گه وره ی کورد. نامه ی دوکتورا.

ب) فارسی

١. اخوت، محمدرحیم (١٣٧٨) «این نوشته ها قصه نیست». کارنامه، س. ٢، ش. ٩ (شهریور)، صص. ٢٢-٩.
٢. سعیدی، گل بابا (١٣٧٨) فرهنگ جامع اصطلاحات عرفانی ابن عربی. تهران: زوار.

۳. سیدحسینی، رضا (۱۳۵۱) مکتب‌های ادبی. تهران: نیل.
۴. شفیع‌ی کدکنی، محمدرضا (۱۳۷۶) آینه‌ای برای صداها. تهران: علمی.
۵. شمیسا، سیروس (۱۳۷۰) انواع ادبی. تهران: باغ آینه.
۶. --- (۱۳۸۱) نگاهی تازه به بدیع. چاپ سیزدهم. تهران: فردوسی.
۷. عثمان‌پور، کلثوم (۲۰۱۰) زیبایی‌شناسی دیوان اشعار مولوی کرد. سلیمانیه: اداره فرهنگ.

ج) ئینگلیسی

1. Abrams, M. H. (1993) A Glossary of Literary Terms. Sixth Edition. New York: Harcourt Brace College Publishers.
2. Beiser, Frederick. (2005) Hegel. London: Routledge.
3. Haghighi, Manoochehr. (1993) Literary Schools for University Students. Tehran: Avaye Noor Publications.
4. Wimsatt, William K. and Monroe C. Beardsley. (1954) The Verbal Icon: Studies in the Meaning of Poetry. University of Kentucky Press.